

er en fuldkommen rigtig og berettiget Betragtning, men det, hvori Ministeren nu er fravegen sin Betragtning fra ifjor, er, at han ifjor antog, at den Uddannelse, som erhverves ved Forpleiningscorpset selv, der ogsaa er militair, der bør være militair, og vil være militair, efter hvilken Plan man end gaaer frem, ikke skulde være fyldestgjørende, men at det skulde være nødvendigt til de hjælpende Stillingen at søge andre Mænd, som foruden denne Uddannelse tillige havde en gennem en vis længere Narvælle erhvervet speciel militair Uddannelse. Det er det, hvorom Striden for Diebliffet dreier sig. Mine Bemærkninger maae altsaa ingenlunde misforstaaes saaledes, som om jeg meente, at man kunde hjælpe sig med uøvde Folk; men hvad der staaer tvivlsomt for mig er, om man ikke kommer ligesaa vidt med Mænd af den Bestaffenhed, som jeg nys nævnte. Seg skal endnu tilføie, at jeg ganske samstemmer med den høitagtede Minister i hans Betragtning om, at det til de meest overordnede Stillingen, hvorom Talen her er, kan være rigtigt at tage Mænd, som fortrinsviis udmærke sig ved Evne til at administrere, men naar den høitærede Minister vil gjenneføre denne Tanke, veed jeg ikke, hvorfor han vil blive staaende ved Hærens Officeercorpse. Han maatte da her kunne gjøre det Samme, som han rigtignok noget ubestemt har foreslaaet at gjøre med Hensyn til Chefen, nemlig at søge ham udenfor Officeercorpset, men dog kun blandt de Mænd, der have tjent i Krigsministeriet. Administrative Evner kan man jo dog imidlertid ogsaa erhverve udenfor Krigsministeriet, men jeg formoder, at der har foresvævet den høitærede Minister det Samme som mig, nemlig at der er visse Hensyn at tage til, hvorvidt Bedkommende nogenlunde have været bekendte med de Forhold, hvorom Talen er. Seg kan fuldkommen godt gaae ind paa, at der er visse Poster, til hvilke man nærmest kommer til at vælge Mænd som de sidst omhandlede, men det, der fornemmelig ligger mig paa Sinde, er, at jeg ikke troer, der bør være nogen anden Veie til disse 31 Intendantposter end gennem de underordnede Stillingen.

Krigsministeren: Seg skal kun bemærke, at hvis jeg har misforstaaet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger) med Hensyn til den Maade, hvorpaa han har omtalt Afgangen til Forpleiningscorpset gennem Officeerskolen, saa ligger det i det Udtryk, han brugte. Han sagde nemlig, at Officeerskolen var „en Betingelse.“ Det var dette Udtryk, som gav Anledning til, som jeg nu seer, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem har fremsat en Tanke, som han ofte er kommen tilbage til, nemlig at man skulde drage større Nytte af det værnepligtige Element, at man skulde stole mere paa det Element, der træder ind som udstrebet Værnepligtig i Forpleiningscorpset og som der modtager sin Uddannelse, saa kan jeg være enig med det ærede Medlem i, at det er muligt, at dette Element vilde kunne anvendes med større Nytte, men for Diebliffet foreligger der aldeles ingen Erfaring i den Henseende. Det er overhovedet en Vanskelighed, som jeg har følt i høi Grad for Exempel ved Udarbejdelsen af Planen for Officeerskolen, at der kommer heelt nye Elementer ind i Hæren, og hvorledes det vil stille sig med Hensyn til dem er det overmaade vanskeligt at have en Mening om. Saaledes gaaer det ogsaa med de værnepligtige Elementer, som træde ind i Forpleiningscorpset. Hvor brugbare de ville blive, hvormeget man med frelst Samvittighed vil kunne betroe dem efter en Uddannelse paa eet Aar eller 16 Maanedes eller noget længere, er jeg ikke istand til at have nogen bestemt Mening om. Men naar dette staaer uvisst, vilde det være uforsvarligt at bygge alene paa dette Element, thi saalænge man ikke har et paalideligt Kjenndskab dertil, forekommer det mig altsor betænkeligt at bygge en Ordning af en saa vigtig Green af Bestyrelsen som Forpleiningsvæsenet paa en saadan Theori. Det er muligt, at disse Folk ville blive meget brugbare, men det er ogsaa muligt, at de ikke ville svare til Forventningerne, og, som det ærede Medlem har fremhævet, naar de Frivillige ikke melde sig, udtager man af Afdelingerne værnepligtige unge Mænd, men det er jo næsten umuligt at bedømme, naar man udtager dem,